

om behoudswetten voor momentum en energie af te leiden, en wat Einstein later het equivalentieprincipe noemde om de formule voor de middelpuntvliedende kracht af te leiden.

In 1689 bezocht Huygens Newton. Samen wandelden ze door de straten van Londen. Newton had net zijn meesterwerk Principia voltooid, waarin hij zijn bewegingswetten en de wet van de universele zwaartekracht uiteenzette. Huygens had op dat moment zijn levenswerk voltooid, voortbouwend op Archimedes, Leonardo da Vinci, Galileo, Descartes, Fermat, Pascal en zijn eigen vindingrijkheid. Hij was beroemd geworden als instrumentmaker (telescoop, slingeruurwerk, planetarium). Hij had het 31-toonssysteem uitgevonden. Hij had de eerste beginselen van teledetectie ontwikkeld. Hij had de ringen van Saturnus ontdekt. Hij had de golftheorie van licht geformuleerd. Wat zou een wandeling met Christiaan aan het licht brengen? Dit boek geeft het resultaat in negen hoofdstukken, namelijk: spontane orde, de lichtsnelheid, het principe van Huygens, de telescoop, de slingeruurwerk, Huygens-Fresnel principe, speciale relativiteit, middelpuntvliedende kracht en kromming. Daarnaast is er een hoofdstuk getiteld What Huygens could have written on diffraction, en een hoofdstuk getiteld Huygens and Geophysics. Door mentaal met Christiaan mee te lopen, door zijn verzamelde werken te bladeren - een ware schatkamer voor puzzelliefhebbers - en zijn ideeën opnieuw te overdenken, krijg je een levendige indruk van het wetenschappelijke leven in de 17e eeuw, een waardering dat het opmerkelijk veel lijkt op het onze, en een begrip van Huygens' belangrijke en blijvende bijdragen aan de wetenschap.